

Articolul 4 alineatul (1) prima liniuță din Directiva 90/435 este necondițional și suficient de precis pentru a putea fi invocat în fața instanțelor naționale.

(¹) JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de House of Lords — Regatul Unit) — Allianz SpA, fostă Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA/West Tankers Inc.

(Cauza C-185/07) (¹)

(Recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Domeniu de aplicare — Competența unei instanțe judecătorești dintr-un stat membru de a pronunța o somație prin care se interzice unei părți să inițieze sau să continue o procedură la o instanță dintr-un alt stat membru pentru motivul că această procedură ar fi contrară unei convenții de arbitraj — Convenția de la New York)

(2009/C 82/06)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

House of Lords

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Allianz SpA, fostă Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA

Pârâtă: West Tankers Inc.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — House of Lords — Interpretarea Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Competența unei instanțe judecătorești dintr-un stat membru de a dispune ca o parte să nu inițieze sau să renunțe la orice procedură judiciară într-un alt stat membru pentru motivul că această procedură ar fi contrară unei convenții de arbitraj

Dispozitivul

Pronunțarea, de către o instanță dintr-un stat membru, a unei somații prin care se interzice unei persoane să inițieze sau să continue o proce-

dură într-un alt stat membru, pentru motivul că o asemenea procedură ar fi contrară unei convenții de arbitraj, este incompatibilă cu Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.

(¹) JO C 155, 7.7.2007.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Christopher Seagon, avocat, lichidator al societății Frick Teppichboden Supermärkte GmbH/Deko Marty Belgium NV

(Cauza C-339/07) (¹)

(Cooperare judiciară în materie civilă — Proceduri de insolvență — Instanță competentă)

(2009/C 82/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Christopher Seagon, lichidator al societății Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Pârâtă: Deko Marty Belgium NV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143) și a articolului 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Competența instanței statului membru pe teritoriul căruia se află centrul intereselor principale ale debitorului în privința unor hotărâri care derivă direct din procedurile de insolvență și sunt strâns legate de acestea — Acțiune (Insolvenzanfechtungsklage) care are ca obiect restituirea plății efectuate de către debitor către o societate cu sediul social în alt stat membru

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență trebuie interpretat în sensul că instanțele statului membru pe teritoriul căruia a fost deschisă procedura de insolvență sunt competente să se pronunțe asupra unei acțiuni revocatorii formulate în cadrul procedurii de insolvență și îndreptate împotriva unui pârât care are sediul social într-un alt stat membru.

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 februarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Germania) — Dietmar Klarenberg/Ferrotron Technologies GmbH

(Cauza C-466/07) (¹)

(Politică socială — Directiva 2001/23/CE — Transfer de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Noțiunea „transfer” — Cesiune convențională a unei părți de unitate către o altă întreprindere — Autonomie organizațională după cesiune)

(2009/C 82/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Dietmar Klarenberg

Pârâtă: Ferrotron Technologies GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Interpretarea articolului 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 20) — Aplicabilitatea Directivei 2001/23/CE în cazul unei cesiuni convenționale având ca obiect o parte de unitate către o altă întreprindere ce integrează în structura proprie partea de unitate cesionată, fără menținerea autonomiei organizaționale a acesteia din urmă — Noțiunea „transfer” în sensul Directivei 2001/23/CE

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor

membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că aceasta din urmă poate fi aplicată și în cazul în care partea de întreprindere sau de unitate cedată nu își păstrează autonomia din punct de vedere organizațional, cu condiția ca legătura funcțională între diferiții factori de producție transferați să fie menținută și ca această legătură să permită cesionarului să îi utilizeze pe aceștia din urmă în scopul de a continua o activitate economică identică sau analogă, împrejurare pe care instanța de trimitere este obligată să o verifice.

(¹) JO C 8, 8.12.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-475/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Impozit pe electricitate — Directiva 2003/96/CE — Articolul 21 alineatul (5) primul paragraf — Momentul în care impozitul pe electricitate devine exigibil)

(2009/C 82/09)

Limba de procedură: polonă

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: W. Mölls și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentanți: T. Kozek, M. Dowgielewicz, M. Jarosz, și A. Rutkowska, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neluarea, în termenul prevăzut, a măsurilor necesare pentru a se conforma articolului 21 alineatul (5) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98) — Momentul exigibilității impozitului pe electricitate

Dispozitivul

1) Prin nealinierea, începând cu 1 ianuarie 2006, a sistemului său de impozitare a electricității, în ceea ce privește momentul în care impozitul pe electricitate devine exigibil, la cerințele articolului 21 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/74/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.